

ARRIBADA A CIUTADELLA, PRIMERA RUTA I CAP DE SETMANA.

Estem a diumenge i de moment el temps no ens acompanya gens però no ha impedit que deixéssim de fer res.

El viatge va ser bastant mogudet i, a l'arribada, els nois i noies manifestaven molt convençuts que aquell dia no pedalarien de cap de les maneres, que no havien dormit, que no era just, que estaven cansats, que tenien gana, bé, el normal. Eren les set del matí.

Al sortir del barco i veure els seus companys que els estaven esperant amb una pancarta, acabada de fer i de penjar, la cosa va canviar. BENVINGUTS GERMANS posava. La retrobada va ser molt maca, més alegre que el nostre comiat i casi tots els alumnes van poder conèixer els pares del seu company.

Marxem en bicicleta fins a l'institut, res, deu minuts, mentre els pares traginen l'equipatge. Ens havien preparat un esmorzar abundós i variat que els nostres ciclistes (i els seus també) es van encarregar de devorar en molt poca estona. Algú no va menjar res.

Un cop refets una miqueta de la nit de barco n'hi havia que encara insistien: "jo avui no pedalo". Els professors vam avortar qualsevol intent d'amotinament i els vam enviar als vestidors.

Els alumnes guia van fer la presentació de la ruta i entre els temes destacats hi havia: el litoral marí, els sistemes dunars i la posidònia. Ho van fer molt bé i els hi vam fer un fort aplaudiment.

El recorregut va ser bastant plàcid, de moment no hi ha excessiva dificultat. Vam fer un trosset de la costa sud de Ciutadella i ens vam parar una estoneta a cada platja. A Son Saura es va organitzar una competició de volei entre els alumnes. L'equip guanyador s'havia d'enfrontar al guanyador de l'any passat, és a dir, als profes...A dia d'avui encara som campions. Sort que es va posar a ploure i vam haver de marxar perquè volien revenja i hagués estat desagradable tornar-los a guanyar.

Els ciclistes gironins van descobrir en aquesta primera ruta que Menorca és plana però no és llisa. El bocí de costa que vam fer va servir per posar de manifest el domini en la conducció de la bicicleta i per descobrir que no s'ha de badar, que el terreny és complicat. Tots ho van fer molt bé.

Els nostres lesionats també van fer la ruta (en cotxe) i van col·laborar en tot el que van poder. Na Júlia es va lesionar el dia abans i feia companyia a en Roger i l'Adrià.

En tot moment l'ambient va ser exquisit, semblava que es coneixien de tota la vida i aquells que deien que no volien pedalar aviat es van oblidar del cansament.

L'endemà, dissabte, es va fer un recorregut a peu per Ciutadella. Els menorquins ensenyaven als catalans les excel·lències del nostre poble. Després, al migdia, uns pares molt valents van fer una paella per cent cinquanta. Va ser prou bona. De postres un pastís commemoratiu amb bengales i tot. El pastís posava altra cop BENVINGUTS GERMANS (les paraules d'en Cristian en el comiat de Santa Coloma han fet estralls). Després de dinar tots cap al pavelló a veure un partit de bàsquet on s'enfrontaven alguns ciclistes locals.

I ja no sé res més d'ells, espero que estiguin bé. No sé com va acabar el partit, demà ens ho explicaran.